

Sammanfattning

Kryssningsrobotar håller idag på att utvecklas mot hög precision och god verkan med konventionella specialstridsdelar mot fasta anläggningar.

Civila mål, som är viktiga för totalförsvarets funktion samt mål inom luftförsvaret, synes ingå i huvudmålen för kryssningsrobotar. Effektivast för en angripare kan vara att inleda anfallet med en koncentration av kryssningsrobotar för att fördröja försvararens mobilisering och kraftigt reducera luftförsvarets effekt.

Svenska totalförsvaret är idag inte anpassat mot hotet från precisionsstyrda vapen med lång räckvidd, av vilka kryssningsroboten med kraftigt reducerad signatur synes vara den av den mest användbara kategorin.

Svenska jakt- och luftvärnssystem har idag godtagbar effekt mot kryssningsrobotar eftersom dagens robotar flyger i samma hastighetsområde som konventionella flygplan. Den effekt som kan uppnås är emellertid i de flesta fall begränsad på grund av korta upptäcktsavstånd, korta läsningsavstånd och mättnadsproblem. Detta gör att alla våra luftförsvssystem bör granskas och i de flesta fall moderniseras.

Passiva skyddsmetoder bedöms vara särskilt viktiga. För det militära försvarets del är det viktigt med utspridning av förråd, särskilt inför risken för överraskande robotinsatser mot vår infrastruktur för mobilisering. För det civila försvarets del är den effektivaste skyddsmetoden att skapa redundans. Telekrigsinsatser mot kryssningsrobotar kan vara effektiva, men förutsätter att kryssningsrobotarnas navigeringssystem är väl känt.

Förr eller senare kommer sannolikt hotet från precisionsstyrda vapen att öka så kraftigt att effektivt skydd mot dessa troligtvis effektivast kan åstadkommas genom försvarssamverkan mellan nationer. Vår underrättelsetjänst och vår studieverksamhet bör inriktas mot precisionsvapen med lång räckvidd, betydligt mer än vad fallet är idag.